

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/102/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116215149
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2116215149.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Martina Valentová, v právnej veci žalobcov: 1. V. V., nar. X.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, C., 2. X. K., nar. XX.X.XXXX, bytom G. F. XXXX/X, C., 3. B. K., nar. XX.X.XXXX, bytom G. F. XXXX/X, C., 4. A. A., nar. XX.X.XXXX, bytom N. S. XXXX/XX, C., 5. Q. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXXX/XX, C., 6. V. N., nar. XX.X.XXXX, bytom A. K. XXXX/XX, K., 7. P. W., nar. X.X.XXXX, bytom A. M. XXXX/XX, C., 8. T. C., nar. X.X.XXXX, bytom M. XXXX/XX, C., 9. V. C., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXXX/XX, C., 10. J. A., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXXX/XX, C., 11. K. A., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXXX/XX, C., 12. F. X., nar. XX.X.XXXX, M. XXXX/XX, C., 13. Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, C., 14. V. E., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXXX/XX, C., 15. F. X., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXXX/XX, C., 16. F. M., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXXX/X, C., 17. A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXXX/XX, A., 18. J. B., nar. X.X.XXXX, bytom B. N. XXXX/XX, K., ČR, 19. M. F., nar. X.X.XXXX, bytom M. XXXX/XX, C., 20. C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, C., 21. V. P., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXXX/XX, C., 22. C. N., nar. X.X.XXXX, bytom V. XXX, 23. J. G., nar. X.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, C., všetci právne zastúpení: UNITED LAWYERS, advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 662 291, Mliekarenská 2, Bratislava, proti žalovanej: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 119, Žilina, zastúpenej splnomocnencom: SEDLAČKO a PARTNERS, s.r.o., IČO: 36 853 186, so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 11C/42/2017-209 zo dňa 27.4.2018 - žalobcov v celom rozsahu a žalovanej proti výroku II. o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vo výroku I. konanie zastavil a výrokom II. žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 89 ods. 1 a 3, § 92 ods. 1, § 161 ods. 1 a 3 a v časti náhrady trov konania § 251, § 256 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1 a 2 a § 257 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), s použitím § 8b ods. 1 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len ZoVB).

3. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal zo skutočností vyplývajúcich zo spisu, že žalobou zo dňa 27.6.2016 sa žalobcovia ako vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome súp. č. XXXX v C. domáhajú od žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia. V žalobe sa uvádza, že v zastúpení žalobcov vystupuje Bytové družstvo so sídlom v Trnave a že všetci sú zastúpení spoločnosťou UNITED LAWYERS, advokátska kancelária, s.r.o. K žalobe bolo pripojené plnomocenstvo zo dňa 10.6.2016 pre uvedenú advokátsku kanceláriu, v ktorom sa uvádza, že vlastníci bytov a nebytových priestorov domu súp. č. XXXX zastúpení správcom bytového domu Bytovým družstvom so sídlom v

Trnave, udeľujú splnomocnenie uvedenej advokátskej kancelárii, pričom splnomocnenie je podpísané Bytovým družstvom so sídlom v Trnave. Advokátska kancelária následne podala žalobu na súd. Predmetná advokátska kancelária doručila súdu aj druhé splnomocnenie zo dňa 10.6.2016, v ktorom sa uvádza, že vlastníci bytov a nebytových priestorov, za ktorých koná v zmysle § 8b zák. č. 182/1993 Z.z. správca bytového domu Bytové družstvo so sídlom v Trnave, udeľujú splnomocnenie uvedenej advokátskej kancelárii. Uznesením č.k. 11C/42/2017-185 zo dňa 31.1.2018 súd vyzval žalobcov, aby v lehote 15 dní súdu predložili originál splnomocnenia preukazujúceho oprávnenie advokátskej kancelárie na zastupovanie žalobcov v konaní podpísaného žalobcami. Právny zástupca na výzvu zareagoval podaním, v ktorom uviedol, že v konaní bol preukázaný princíp priameho zákonného zastúpenia vlastníkov správcom podľa § 8b ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z., v súlade s ktorým je správca v sporoch oprávnený a povinný zastupovať vlastníkov bytov a nebytových priestorov, pričom stranou sporu aktívne legitimovanou sú výlučne vlastníci bytov a nebytových priestorov.

4. Súd prvej inštancie skonštatoval, že keďže sú stranou sporu označení jednotliví vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome, bolo v zmysle § 92 ods. 1 CSP potrebné, aby tieto označené subjekty udelili písomne splnomocnenie advokátskej kancelárii na podanie žaloby a zastupovanie ich v konaní. Z dikcie ustanovenia § 92 ods. 1 CSP jednoznačne vyplýva, že strana udelí písomne splnomocnenie splnomocnencovi, a nie jej tvrdený zákonný zástupca.

5. Navyiac, nebolo ani preukázané, že by správca bol v prejednávanej veci zákonným zástupcom vlastníkov bytov a nebytových priestorov. V zmysle § 8b ods. 1 ZoVB je správca oprávnený konať za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom len pri správe domu, pričom v zmysle vety druhej zastupuje v konaní na súde vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome v troch vymedzených prípadoch, medzi ktoré nepatrí prípad tu prebiehajúceho konania. Súd mal za to, že správca nie je v prejednávanej veci zákonným zástupcom vlastníkov bytov v zmysle § 8b ods. 1 ZoVB, pretože zákonodarca vymedzil oblasti zákonného zastúpenia správcom taxatívne a v prípade úverového záväzku nemožno hovoriť ani o všeobecnej povahe správy bytového domu správcom (§ 8b ods. 2 ZoVB). Na tomto stave pritom nič nezmenila ani novelizácia zákona č. 182/1993 Z.z. od 1.1.2016, ktorá doplnila dikciu § 8b ods. 1 zákona o vetu druhú.

6. Aj v prípade, že by bol správca oprávnený uzavrieť v mene vlastníkov bytov zmluvu o úvere, nebolo z hľadiska procesného preukázané, že by bol správca splnomocnený konať v mene vlastníkov bytov v prípade civilného sporového konania týkajúceho sa nárokov z tejto zmluvy, resp. aby v mene vlastníkov bytov splnomocnil na zastupovanie advokátsku kanceláriu. Pokiaľ ide o úverové záväzky a z nich plynúce nároky, nie je dané zákonné splnomocnenie pre konanie správcu a v konaní nebolo preukázané ani splnomocnenie správcu pre zabezpečenie právnych služieb pre označených žalobcov. Súd tiež poukázal na znenie článku III. bod 5. zmluvy o výkone správy, z ktorého vyplýva, že vlastníci bytov ďalej splnomocňujú správcu k právnym úkonom súvisiacim s uzatvorením ostatných zmlúv, ktoré nesúvisia priamo s bežnou správou domu, a to zmluvy o dielo, úverové zmluvy, ktorými sa zabezpečujú opravy, rekonštrukcie a modernizácie domu a iné ďalšie zmluvy súvisiace s domom (kam by mohlo teoreticky patriť poskytovanie právnych služieb), po predchádzajúcom súhlase vlastníkov bytov v dome, ktorý súhlas v konaní preukázaný nebol.

7. Ak aj predložené plnomocnenstvo bolo akceptované v konaní pred NBS, pre súd takáto akceptácia zo strany NBS nie je záväzná, keď následky jeho akceptovania v prípade konania pred NBS sú úplne iné ako následky jeho akceptovania v civilnom sporovom konaní. Keďže v zmysle čl. VII. bod 4. zmluvy o výkone správy bolo potrebné o úvere rozhodnúť hlasovaním na schôdzi vlastníkov dvojtretinovou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov v dome, je vylúčené, aby uplatňovanie nárokov z tejto zmluvy v civilnom sporovom konaní a v spojení s tým udelenie splnomocnenia advokátskej kancelárii (s čím majú byť spojené náklady vyčíslené v žalobe zatiaľ na cca 6.600,- Eur) bolo možné považovať za bežnú vec spojenú so všeobecnou správou bytového domu vyplývajúcou zo zákona.

8. Nakoľko predložené splnomocnenie nepreukazuje oprávnenie advokátskej kancelárie podať predmetnú žalobu, súd vyzval žalobcov prostredníctvom označeného právneho zástupcu na doloženie relevantného splnomocnenia v súlade s ustanovením § 161 ods. 1 CSP. Ani na výzvu súdu také splnomocnenie predložené nebolo, hoci bolo dané poučenie o následku zastavenia konania pre existenciu prekážky konania.

9. Podporne súd poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 19 S 43/02, časopis Zo súdnej praxe č. 30/2003, podľa ktorého, „podanie, urobené osobou, ktorá sa označila za zástupcu účastníka bez preukázania oprávnenia na zastupovanie účastníka spôsobom uvedeným v ustanovení § 28 ods. 1 OSP, treba považovať za nedostatok podmienky konania na strane účastníka (nedostatok splnomocnenia), ktorý možno odstrániť. Právne významné pre posúdenie, či ide o takýto nedostatok podmienky konania, je nielen to, kto podanie urobil, ale predovšetkým to, či táto osoba procesný úkon urobila za iného (účastníka konania) ako jeho zástupca.“ Ďalej súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. októbra 2011, sp.zn. 1 Cdo 152/2010, podľa ktorého, „ak odvolanie podáva advokát v mene účastníka konania ako jeho zástupca bez toho, aby bolo preukázané jeho oprávnenie zastupovať účastníka spôsobom uvedeným v § 28 ods. 1 OSP, nejde o odvolanie podané neoprávnenou osobou, lebo v takom prípade ten, kto v odvolaní vystupuje ako zástupca účastníka, neuplatňuje v konaní procesné práva vo vlastnom mene, ale procesnoprávny úkon robí za zastúpeného. Nedostatok preukázania plnomocenstva potom treba považovať za nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť. Procesným dôsledkom neodstránenia tohto nedostatku je zastavenie konania (§ 104 ods. 2 v spojení s § 211 ods. 2 OSP).“

10. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na rozpor v tom, že hoci je poukazované na ustanovenie § 8b ods. 1 ZoVB, ktoré umožňuje správcovi v konaní v určitých sporoch vystupovať za vlastníkov bytov, žaloba v prejednávanej veci taktó podaná nebola (ako žalobcovia sú označení priamo vlastníci, a nie správca), keď zároveň správca ani nemá vystupovať v tomto konaní. Ak však mal byť daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 8b ods. 1 ZoVB, žaloba mala byť podaná správcom za vlastníkov bytov, ktorý si na svoje zastúpenie (nie vlastníkov) v konaní mohol zvoliť právneho zástupcu. Keďže boli ako žalobcovia označení všetci vlastníci bytov, je vylúčená aplikácia ustanovenia § 8b ods. 1 ZoVB, ale bolo potrebné, aby označené subjekty udelili písomne splnomocnenie advokátskej kancelárii na podanie žaloby a zastupovanie ich v konaní, a to v zmysle ustanovenia § 92 ods. 1 CSP. Súd poukázal aj na rozpor týkajúci sa prípadného zmluvného splnomocnenia správcu na konanie, keď v podaní zo dňa 17.5.2017 (č.l. 133) sa uvádza, že bolo dané aj zmluvné splnomocnenie pre správcu na základe zmluvy o výkone správy, pričom v podaní zo dňa 16.10.2017 (rub č.l. 166) sa na rozdiel od toho uvádza, že zvoleným zástupcom pre toto súdne konanie nikdy nebol správca a z tohto dôvodu do súdneho spisu nebola založená plná moc. Súd dodal, že v prípade, ak by aj zmluvné splnomocnenie pre správcu preukázané bolo, bolo by potrebné aplikovať ustanovenie § 89 ods. 1 CSP, podľa ktorého sa zvolený zástupca nemôže dať zastúpiť, a teda zastúpenie advokátskou kanceláriou by ani nebolo možné. Argumentáciu, že za obchodnú spoločnosť koná pred súdom štatutárny orgán bez toho, aby súd vyžadoval osobitné splnomocnenie, a preto nie je potrebné splnomocnenie v prejednávanej veci, nie je možné uznať. Právnická osoba svoju vôľu totiž inak ako prostredníctvom štatutárneho orgánu prejaviť nevie, čo je odlišné od vlastníkov bytov, ktorí by v konaní mohli vystupovať aj bez zástupcu, ak ide o fyzické osoby spôsobilé na právne úkony.

11. S odkazom na čl. 17 CSP a zásadu hospodárnosti, prvoinštančný súd nedoručoval výzvu na preukázanie splnomocnenia vlastníkom bytov, ale advokátskej kancelárii, keďže je to práve označený splnomocnenec, ktorý by mal disponovať riadnym splnomocnením, a nie označení žalobcovia.

12. S poukazom na vyššie uvedené dôvody súd konanie zastavil.

13. Nakoľko o náhrade trov konania súd rozhoduje medzi stranami sporu, tu by musel zaviazat' k náhrade trov konania žalovanej žalobcov, pretože zastavenie konania bolo zavinené neodstránením prekážky konania zo strany žalujúcej (§ 256 ods. 1 CSP). Súd mal však za to, že by bolo v rozpore s princípom spravodlivosti, aby náhradu trov konania žalovanej mali znášať označení žalobcovia, ktorí s najväčšou pravdepodobnosťou nemajú o konaní vedomosť. Zároveň je potrebné prihliadnuť na to, že kým na strane žalobcov ide o fyzické osoby, na strane žalovanej ide o podnikateľa, ktorého majetková sféra nebude použitím výnimočného ustanovenia badateľne dotknutá. Podporne súd poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 26CoPr/4/2017-336 zo dňa 31.10.2017, v ktorom odvolací súd v obdobnej situácii pri nedostatku riadneho plnomocenstva pre advokátsku kanceláriu aplikoval ustanovenie § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania. Súd nepoprel, že žalovaná nezavinila späťvzatie žaloby, a teda by v zásade mala nárok na náhradu trov konania, avšak vyššie uvedené skutočnosti súd považoval za také dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré umožňujú súdu výnimočný postup podľa § 257 CSP, a síce nepriznať nárok na náhradu trov konania žalovanej strane, ktorá týmto rozhodnutím nebude výrazne dotknutá vo svojej majetkovej sfére. Z uvedeného dôvodu súd o náhrade

trov konania rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 257 CSP, keď žalovanej vo výroku II. uznesenia nárok na náhradu trov konania nepriznal.

14. Žalobcovia sa odvolaním podaným prostredníctvom advokátskej kancelárie označenej v záhlaví domáhali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pri uplatnení odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a písm. b) že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Napriek tvrdeniu súdu prvej inštancie, že nebolo preukázané, že by správca bol v prejednávanej veci zákonným zástupcom vlastníkov bytov a nebytových priestorov, majú za to, že v konaní preukázali princíp priameho zákonného zastúpenia vlastníkov správcom v zmysle § 8b ods. 1 ZoVB. Argumentácia súdu v bode 13 uznesenia, že inštitút priameho zastúpenia sa dotýka len tam uvedených troch prípadov zastúpenia, je podľa odvolateľa zjavne nesprávna a je zjavne nesprávnym právnym posúdením veci, keď súd nesprávne interpretoval § 8b ods. 1 ZoVB, ktorý sa dotýka len tých konaní, v ktorých správca zo zákona zastupuje pasívne vecne legitimovaných vlastníkov bytov a nebytových priestorov a vôbec sa nedotýka aktívnej legitímácie vlastníkov - spotrebiteľov, čo vyplýva aj z dôvodovej správy k zák. č. 246/2015 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa ZoVB. V dôvodovej správe sa uvádza, že sa zavádza zákonný režim priameho zastúpenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov správcom v súdnych konaniach, v ktorých sú vlastníci žalovaní iným vlastníkom alebo vlastníkom, ktorý bol prehlasovaný. Žalobcovia majú za to, že správca nemá len oprávnenie a povinnosť zastupovať vlastníkov v pozícii žalobcov (aktívne legitimovaný subjekt), v konaniach, ktoré súvisia so správou bytového domu, ale aj v určitých typoch súdnych konaní, v ktorých sú vlastníci žalovaní v zmysle § 8b ods. 1 veta druhá ZoVB (pasívna legitímácia). Podľa odvolateľa súd vec nesprávne právne posúdil tým, že síce aplikoval na zastupovanie vlastníkov bytov a nebytových priestorov v konaní na súde správnu právnu normu - § 8b ods. 1 ZoVB, ale ju nesprávne interpretoval. V súlade s citovaným ustanovením podľa žalobcov správca je v sporoch oprávnený a povinný zastupovať vlastníkov bytov a nebytových priestorov, pričom stranou sporu a aktívne vecne legitimovaní sú výlučne vlastníci. Svoje tvrdenia odvolateľ oprel aj o názor právnych expertov, keď citoval komentár Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov Praha: C.H. Beck, 2012 strana 631, podľa ktorého je v príkrom rozpore s ust. § 8a ods. 1 ZoVB, ak súdy vyžadujú splnomocnenie podpísané všetkými vlastníkami v bytovom dome s tým, že správcovia majú v konaniach už vystupovať od 1.7.2007 v mene a na účet vlastníkov ako priami zástupcovia vlastníkov. Z uvedeného podľa odvolateľa vyplýva, že správca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu, aktívnu legitímáciu majú vlastníci, pričom správca ako zákonný zástupca koná len v mene a na účet všetkých vlastníkov v bytovom dome. Zákonné zastúpenie vlastníkov správcom v zmysle § 8b nie je procesným zastúpením v zmysle § 89 CSP, ale jedná sa o zastúpenie hmotnoprávnej povahy a z uvedeného dôvodu je preto procesné zastúpenie dojednané správcom v mene a na účet vlastníkov pre advokáta v súdnom konaní potrebné.

16. Podľa žalobcov zastupovanie v súdnom konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorým boli neoprávnene odčerpané prostriedky fondu opráv a údržby je súčasťou správy domu a súčasťou povinnosti správcu v zmysle § 8b ods. 2 písm. b), c) a k) ZoVB. V ďalšom žalobcovia poukázali na ustálenú prax a judikatúru, ktorá riešila otázku zákonného zastúpenia vlastníkov bytov správcom a udelenie plnej moci pre advokátske kancelárie priamo správcom v mene a na účet vlastníkov, a to Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/613/2015, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31Cob/75/2014, Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/193/2014. Podľa žalovaného s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/193/2014 Okresný súd Trnava nepostupoval správne, keď na odstránenie nedostatku procesnej podmienky nevyzval priamo označených účastníkov súdneho konania, čím im znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V postupe, ktorý prvoinštančný súd zvolil, nemožno pri odstraňovaní uvedeného nedostatku s poukazom na hospodárnosť konania a zbytočné a neprimerané zaťažovanie strán sporu, ospravedlňovať porušovanie práva žalovaných na spravodlivý proces.

17. V ďalšej časti odvolania žalobcovia namietali podľa nich nesprávny názor súdu prvej inštancie, že v prípade úverového záväzku nemožno hovoriť o všeobecnej povahe správy domu správcom. V tejto súvislosti odkázal na ust. § 6 ods. 2 ZoVB, jeho písm. a), b), c), d), e). Bol názoru, že obnova bytového domu spojená s dojednaním úverovej zmluvy priamo súvisí so správou bytového domu, čo vyplýva už zo samotného § 6 ods. 2 písm. a) ZoVB, kde sa okrem iného uvádzajú opravy a udržiavanie spoločných

častí a zariadení domu, pričom účelom predmetného úveru bola komplexná obnova bytového domu. Podľa odvolateľa je teda zrejmé a nespochybniteľné, že pod správou bytového domu sa rozumie aj oprava spoločnej časti domu, ktorá bola v zmysle zmluvy o úvere dojednaná. Správca teda pri svojej činnosti v danom prípade postupoval v intenciách zákona.

18. V ďalšej časti odvolania žalobcovia s odkazom na ust. § 89 ods. 1 CSP uviedli, že zvoleným zástupcom pre toto súdne konanie je UNITED LAWYERS, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ktorá v zmysle zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii v účinnom znení má postavenie advokáta. Zvoleným zástupcom nikdy nebolo Bytové družstvo so sídlom v Trnave, ktoré nie je ani stranou sporu, resp. jeho účastníkom. V súdnom spise je založená plná moc udelená vlastníckmi bytov zvolenému zástupcovi advokátskej kancelárii, ktorá bola podpísaná v zmysle zákonného zastúpenia podľa § 8b ZoVB Bytovým družstvom so sídlom v Trnave ako správcom, ktoré v mene a na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov koná za vlastníkov samostatne. V tomto prípade sa teda jedná o dohodu o plnomocenstve dojednanú vlastníckmi bytov a nebytových priestorov len zastúpených správcom v mene a na účet vlastníkov. Je zrejmé, že druhá veta § 89 ods. 1 CSP sa vzťahuje len na zvolených zástupcov a nie na zákonného zástupcu, ktorým je v zmysle § 8b ods. 1 ZoVB správca bytového domu.

19. V ďalšom žalobcovia s poukazom na § 1 CSP uviedli, že udelenie plnomocenstva je hmotnoprávny úkon, ktorý musí byť možný a dovolený hmotnoprávnymi predpismi, v danom prípade najmä ZoVB a subsidiárne aj Občianskym zákonníkom ako lex generalis vo vzťahu k lex specialis. Súd preto musí skúmať hmotnoprávnu stránku udelenia plnomocenstva, jeho možnosť a dovolenosť, tzn. či úkon nie je v rozpore s hmotnoprávnymi predpismi t.j. so ZoVB a až následne sa súd zaoberá procesnými účinkami podľa CSP. Súd poukazuje na ust. § 23, § 24 OZ, § 28 ods. 1 OSP ako lex generalis, pričom opomína osobitnú úpravu zákonného zastúpenia upravenú v § 8b ods. 1 ZoVB, teda lex specialis. Po odkaze na ust. § 22 ods. 1, 2, § 23 a § 24 OZ skonštatovali, že v danom prípade správca ako zákonný zástupca konal osobne a dojednal pre zastúpených poskytovanie právnych služieb. Odvolateľ uzavrel, že v predmetnom uznesení súd svojím postupom a výkladom hmotnoprávných aj procesnoprávných noriem odňal možnosť sporovej strane - spotrebiteľom konať pred súdom. V konaní zo strany žalobcov neexistuje nedostatok procesnej podmienky, je preukázané hmotnoprávne ako aj procesné oprávnenie zákonného zástupcu - Bytového družstva so sídlom v Trnave splnomocniť advokátsku kanceláriu na zastupovanie žalobcov v konaní.

20. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zastúpenia podal písomné vyjadrenie k doručenému odvolaniu žalobcov, v ktorom uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za správne a žiada odvolací súd, aby ho ako vecne správne v časti o zastavení konania potvrdil. Stotožňuje sa s argumentáciou uvádzanou v odôvodnení napadnutého uznesenia a podané odvolanie považuje za nedôvodné s tým, že rozhodnutie netrpí žiadnou z vytýkaných väd v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP.

21. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces uviedol, že argumentácia podľa ktorej mal súd vyzvať žalobcov na doplnenie oprávnenia na zastupovanie neobstojí, postup súdu, ktorým vyzval domnelého právneho zástupcu na predloženie splnomocnenia považuje za procesne správny. Súd v spore ukladá povinnosti tomu, kto tvrdí, že je nositeľom konkrétnej procesnej pozície a v danom prípade domnelý zástupca tvrdí, že má oprávnenie na zastupovanie žalobcov, preto s ním súd konal priamo a postupoval pritom lege artis. Okrem toho nie je povinnosťou zastúpených preukázať, že niekoho splnomocnili na konanie, ale povinnosťou zástupcu, aby preukázal oprávnenie zastupovať. Z uvedených dôvodov postupoval súd prvej inštancie správne a neporušil právo na spravodlivý proces údajných žalobcov, ktorých spojenie s týmto konaním sa doposiaľ nepreukázalo.

22. K odvolaciemu dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, žalovaný uviedol, že súd vecne zdôvodnil, že v danom prípade nejde o činnosť, ktorá spadá pod definíciu výkonu správy, ani o iné konanie, v ktorom je správca oprávnený zastupovať vlastníkov bytov a nebytových priestorov na základe ZoVB. Predmetom sporu je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý nemožno subsumovať pod § 8b ods. 2 písm. c), e), i) ani j) ZoVB. V prípade žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia ide o úkon, ktorý je realizovaný nad rámec zákonného zastúpenia podľa ZoVB. Z tohto dôvodu nemožno považovať splnomocnenie udelené správcom za splnomocnenie udelené oprávnenou osobou. Podľa žalovaného odvolací súd by mal prihliadnuť aj na správnu výhradu

súdu, že v konkrétnom prípade sú na strane žalobcu spotrebiteľa a títo by boli sami povinní zaplatiť odmenu za právne služby a prípadnú náhradu trov konania žalovaného. Na takúto povinnosť by boli zaviazaní bez toho, aby sami dali súhlas so začatím takéhoto sporu, resp. bez toho, aby vôbec vedeli, že predmetný spor prebieha.

23. Proti predmetnému uzneseniu podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie aj žalovaný a to výlučne v časti výroku II. o náhrade trov konania, ktorým sa domáhal, aby Krajský súd v Trnave v zmysle § 234 ods. 2 v spojení s § 388 CSP rozhodnutie zmenil tak, že žalovanému prizná nárok na plnú náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania proti spoločnosti UNITED LAWYERS, advokátska kancelária, s.r.o. z dôvodu, že rozhodnutie vychádza v napadnutej časti z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

24. Odvolateľ poukázal na znenie ust. čl. 7 ods. 1, čl. 11 ods. 1, 2, 3, § 60, § 67, § 89 ods. 1 veta prvá, § 124, § 127 ods. 1 písm. b), § 161 ods. 1 a 3 CSP, odkázal tiež na komentár Civilného sporového poriadku, Praha, C.H. Beck 2016 strana 221, 315, 440, 441, citoval tiež rozhodnutie R (ČR) 11/2006. Žalovaný vyslovil názor, že v prejednávanej veci sa nepreukázalo, že žalobu podali vlastníci bytov a nebytových priestorov označení ako žalobcovia 1 až 23, pretože advokát, ktorý tvrdil, že podal žalobu v ich mene, nepreukázal svoje oprávnenie konať v spore v mene žalobcov a na ich účet. V danom prípade išlo o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nebol odstránený ani na výzvu súdu. Z tohto dôvodu je potrebné na podanú žalobu hľadieť ako na úkon, pri ktorom svoju vôľu neprejavili označené strany sporu, ale iba samotný advokát, a to napriek tomu, že jeho vôľou nebolo založiť svoje vlastné procesné postavenie ako žalobcu. To plne korešponduje aj s filozofiou právnej úpravy zastúpenia a so znením § 33 ods. 2 OZ. V danom prípade podľa odvolateľa je teda nevyhnutné pripísať procesný úkon (podanie žaloby) a následky z neho vyplývajúce výlučne domnelému advokátovi, ktorý je jediným procesne zodpovedným za začatie konania a za to, že sa zavinilo jeho zastavenie. Osobitne zdôraznil, že CSP výslovne umožňuje, aby za určitých okolností znášal trovy konania priamo aj advokát sporovej strany v ust. § 181 ods. 5 CSP. O to viac musí byť takýto postup prípustný aj na advokáta, vzhľadom na špecifické procesné okolnosti a jeho svojvoľný exces prípustný, ak sa na advokáta, vzhľadom na jeho špecifické procesné okolnosti a jeho svojvoľný exces hľadí ako na žalobcu. S poukazaním na znenie čl. 5 CSP a § 256 ods. 1 CSP žalovaný uviedol, že v konkrétnom prípade nemožno považovať za žalobcu označené strany, ale len domnelého zástupcu a preto je tento zástupca stranou, ktorá v konaní vystupuje a zároveň je s poukazom na § 256 ods. 1 CSP stranou, ktorá procesne zavinila zastavenie konania. Z uvedených dôvodov súd nesprávne aplikoval § 257 CSP, pretože mal ako povinnú osobu, ktorá je povinná nahradiť trovy konania označiť spoločnosť UNITED LAWYERS, advokátska kancelária, s.r.o., ktorá v tomto prípade nemohla vykonať daný úkon v mene označených 23 žalobcov, ale len vo vlastnom mene. Uloženie povinnosti na náhradu trov konania osobe, ktorá podala žalobu bez oprávnenia, možno zároveň považovať za adekvátnu procesnú sankciu predpokladanú v čl. 5 CSP za svojvoľné uplatňovanie práva. Svojvoľné a nedôvodné podanie žaloby je nutné považovať za zjavné zneužitie práva, ktoré nemôže požívať právnu ochranu a už vôbec nemôže byť dôvodom na výnimočný postup podľa § 257 CSP.

25. K odvolaniu žalovaného podali žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zastúpenia písomné vyjadrenie, ktorým žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Právny zástupca žalobcov vyslovil nesúhlas s domnelými a ničím nepodloženými tvrdeniami právneho zástupcu žalovaného a uviedol, že právny zástupca žalobcov nekonal bez udelenia plnej moci a svojvoľne, plná moc je založená v spise. Právny zástupca žalobcov konal na základe plnomocenstva udeleného správcom ako zákonným zástupcom, teda plná moc právnenému zástupcovi bola udelená riadne. Ak by sa excesu dopustil niekto, tak len zákonný zástupca - správca, ktorý v mene a na účet vlastníkov uzatvorenie plnej moci dojednal, avšak nevie si predstaviť exces zákonného zástupcu. Nejedná sa o zjavné zneužitie práva podľa čl. 5 CSP, nakoľko predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia bankou poškodeným spotrebiteľom. S poukazom na čl. 3 ods. 1 CSP uviedol, že vychádza z ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, keď rozhodnutia NS SR opakovane potvrdili inštitút priameho zákonného zastúpenia v zmysle § 8b ods. 1 ZoVB. Ak sa vychádza z účelnosti vynaložených právnych prostriedkov na právnu ochranu, žalovaný, ktorý disponuje celým právnym oddelením s desiatkami interných právnikov zamestnancov, používa aj externú advokátsku kanceláriu, pričom nič mu nebránilo na uvedené spory využiť vlastné kapacity, preto považuje doteraz vzniknuté náklady na právnu ochranu žalovaného za zbytočné, ak tieto náklady majú znášať spotrebiteľa. Zároveň podotkol, že podaniu žalôb na súde predchádzalo viac ako tri mesiace prebiehajúce mimosúdne konanie so žalovaným.

26. V ďalšej časti vyjadrenia právny zástupca žalobcov uviedol, že nie je možné sa stotožniť ani s účelovým názorom žalovaného, že CSP výslovne umožňuje v ustanovení § 181 ods. 5 CSP, aby za určitých podmienok resp. okolností znášal trovy konania priamo aj advokát s tým, že predmetné ustanovenie sa vzťahuje na prednes žaloby, resp. prednesy strán na pojednávaní a je ho možné použiť až po vyvolaní vecí a po kumulatívnom splnení zákonných predpokladov. Ust. § 181 CSP sa netýka predloženia plnomocenstva, v danom prípade ani nedošlo k odročeniu pojednávania, zo všetkých týchto dôvodov nie je možné na vec aplikovať § 181 CSP.

27. Ďalšie vyjadrenia v odvolacom konaní strany do spisu nedoložili.

28. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie, v priebehu odvolacieho konania, právny zástupca žalobcov doručil do spisu návrh na zmenu žaloby zo dňa 22.6.2018. Nakoľko však v zmysle ust. § 371 CSP nie je možné žalobu v odvolacom konaní meniť, ako vzhľadom na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu, odvolací súd na toto podanie pri svojom rozhodovaní neprihliadal a bude úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní o predmetnom návrhu žalobcu zo dňa 22.6.2018 rozhodnúť.

29. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými subjektmi - stranami, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie v nimi napadnutých častiach vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. a/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolaní (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP).

30. Skôr, ako odvolací súd mohol pristúpiť k preskúmaniu dôvodnosti podaných odvolaní, bolo potrebné reagovať na zmenu právnej úpravy v ZoVB, keď kým podľa § 8b ods.1 ZoVB, v znení účinnom ku dňu 31.10.2018, správca je povinný vykonávať správu domu samostatne v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a na ich účet a je oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom. Správca zastupuje v konaní na súde vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, proti ktorým smeruje návrh na začatie konania podaný prehlasovaným vlastníkom bytu a nebytového priestoru v dome, návrh na začatie konania o určenie platnosti zmluvy o výkone správy podaný iným vlastníkom bytu a nebytového priestoru v dome alebo návrh na začatie konania o zdržanie sa výkonu záložného práva alebo zákaz výkonu záložného práva podaný iným vlastníkom bytu a nebytového priestoru v dome; toto zastupovanie trvá, kým sa v konaní pred súdom nepreukáže rozpor záujmov správcu so záujmom zastupovaných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome.

31. Podľa § 9 ods. 7 ZoVB, v znení účinnom od 1.11.2018, spoločenstvo a správca sú povinní vykonávať správu domu samostatne v mene a na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Spoločenstvo a správca vo vlastnom mene zastupujú a konajú na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom a iným orgánom verejnej moci; toto zastupovanie trvá, ak sa v konaní pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci nepreukáže rozpor záujmov spoločenstva alebo správcu so záujmom zastupovaných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. (Novela zákona č. 283/2018 Z.z., ktorou sa s účinnosťou od 1.11.2018 zmenil zákon č. 182/1993 Zb., nemá žiadne prechodné ustanovenia, ktoré by akokoľvek upravovali režim vzťahov založených správcom podľa právnej úpravy platnej do 31.10.2018).

32. Z predkladacej správy k novele ZoVB zák. č. 283/2018 Z.z, a to konkrétne zo stanoviska Ministerstva financií SR, ktoré iniciovalo doplniť § 9 o odsek 7 a 8 ZoVB vyplýva, že pri správe domu koná

spoločenstvo alebo správca v mene a na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, avšak iný spôsob konania spoločenstva alebo správcu je pri súdnych sporoch. V záujme zlepšenia vymožitelnosti práva sa novo ustanovuje zákonný režim konania správcu a spoločenstva za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome v súdnych a iných konaniach. Ide nielen o spory s tretími osobami, ale aj o konania, v ktorých vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome žalujú alebo sú žalovaní iným vlastníkom bytu a nebytového priestoru v dome. V aplikačnej praxi vznikajú procesne ťažko riešiteľné situácie, kde je stranou sporu niekoľko desiatok alebo dokonca stoviek vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ktorí sú zároveň spoluvlastníkmi spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva, prípadne príľahlého pozemku. Uvedený stav nielenže obmedzuje prístup týchto vlastníkov k spravodlivosti, ale súčasne zásadným spôsobom sťažuje aj postup súdu, ktorý musí konať s jednotlivými vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v dome, týmto osobitne doručovať a pod. V súlade s navrhovanou dikciou bude správca alebo spoločenstvo aktívne alebo pasívne legitimovaným bez ohľadu na zmenu vlastníckych vzťahov v dome po začatí súdneho konania. Zo zákona koná v danom súdnom alebo inom konaní za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome spoločenstvo alebo správca.

33. Podľa § 80 ods. 1 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Podľa ods. 2, súd vyhovie návrhu podľa ods. 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

34. Pri rozhodovaní o návrhu na zmenu strany sporu musí súd predovšetkým skúmať, či sú splnené predpoklady stanovené v § 80 CSP. V prvom rade je to existencia návrhu na zmenu subjektu, z ktorého musí vyplývať naplnenie všetkých zákonných znakov nevyhnutných pre to, aby súd tomuto návrhu vyhovel. Návrh musí byť podaný oprávnenou osobou, musí v ňom byť preukázané, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná a ten, kto má do konania vstúpiť ako strana sporu, musí so svojim vstupom do konania súhlasiť.

35. V súlade s citovaným ustanovením, odvolací súd vyzval právneho zástupcu žalobcov, ako aj ich pôvodného i nového zákonného zástupcu, aby sa vyjadrili, či v súlade s ust. § 9 ods. 7 ZoVB robia nejaký procesný úkon súvisiaci so zmenou subjektu na strane žalobcu. Na predmetnú výzvu odvolacieho súdu právny zástupca žalobcov listom zo dňa 3.5.2019 oznámil, že novým správcom daného bytového domu je spoločnosť MEZON Services Slovakia, s. r. o., preto spol. United Lawyers s. r. o. vlastníkov bytov v predmetom spore už nezastupuje.

36. Predchádzajúci správca bytového domu - Bytové družstvo so sídlom v Trnave, v podaní zo dňa 30.5.2019 uviedol, že Bytové družstvo už správu BD M. XX-XX v C. nevykonáva, nakoľko bola uzavretá Zmluva o výkone správy zo dňa 13.12.2018 medzi MEZON Services Slovakia, s. r. o. ako správcou a vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v BD M. XX-XX v C., preto zákonným zástupcom vlastníkov bytov v zmysle § 9 ods. 7 ZoVB je spol. MEZON Services Slovakia, s. r. o. K tomuto podaniu pripojilo aj predmetnú Zmluvu o výkone správy zo dňa 13.12.2018.

37. Aktuálny správca bytového domu spol. MEZON Services Slovakia s. r. o. v podaní zo dňa 31.5.2019 uviedol, že správu bytového domu M. XX-XX v C. vykonáva na základe zmluvy o výkone správy zo dňa 1.12.2019. Nie je stranou predmetného konania a nakoľko stranou nebol ani predchádzajúci správca, nemôže do tohto konania vstúpiť na jeho miesto.

38. S poukazom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci prijatie novely zák. č. 283/2018 Z.z. účinnej od 1.11.2018, ktorou sa s účinnosťou od 30.6.2016 zmenil zákon č. 182/1993 Zb. ZoVB, spôsobilo vznik právnej skutočnosti, s ktorou zákon spája prechod práv na strane žalobcov na správcu, nakoľko aj v zmysle predkladacej správy k tejto novele zákona došlo k novonastoleniu zákonného režimu konania správcu a spoločenstva za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome v súdnych a iných konaniach.

39. Ako ust. § 8b ods.1 zák.č. 182/1993 Zb v znení do 31.10.2018, tak aj ust. § 9 ods. 7 citovaného zákona zakotvuje, že správca alebo spoločenstvo vykonáva správu domu samostatne, v mene a na účet

vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Avšak veta druhá ust. 9 ods. 7 cit. zákona je zmenou doterajšej právnej úpravy ohľadne zastupovania týchto vlastníkov v konaní pred súdom, nakoľko podľa právnej úpravy účinnej do 31.10.2018 (v čase podania žaloby a udelenia splnomocnenia) bol správca oprávnený pred súdom konať pri správe domu za vlastníkov, keď účastníkmi konania boli jednotliví vlastníci bytov a nebytových priestorov, ktorých správca zastupoval ako ich zákonný zástupca a podľa právnej úpravy účinnej od 1.11.2018 (§ 9 ods. 7 citovaného zákona) je zrejmé, že v tomto konaní je ďalej aktívne vecne legitimovaným v spore správca bytového domu, ktorý zastupuje vlastníkov bytov a nebytových priestorov v konaní pred súdom vo vlastnom mene a na ich účet.

40. V danom prípade, však v zmysle ust. § 80 CSP absentuje návrh oprávneného subjektu na pripustenie zmeny subjektu na strane žalobcov, preto v predmetnom spore zostávajú naďalej stranou sporu pôvodní vlastníci bytov - žalobcovia 1. až 23., zastúpení advokátskou kanceláriou United Lawyers, s. r. o., nakoľko nebolo preukázané, že by došlo k zániku udeleného plnomocnenstva niektorým zo spôsobov podľa § 33b Občianskeho zákonníka.

41. Následne sa odvolací súd zaoberal odvolaním žalobcov voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie o zastavení konania a dospel k záveru, že je dôvodné.

42. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie je žaloba, ktorou sa žalobcovia domáhajú od žalovaného zaplatať sumu 4.510,12 Eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia.

43. Predmetom odvolacieho konania, vzhľadom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu odvolateľov je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zastavil konanie z dôvodu nepredloženia riadnej plnej moci v zmysle § 89 ods. 1 CSP a to napriek výzve súdu podľa § 161 ods. 3 CSP a v závislom výroku o náhrade trov konania. Spornou otázkou bolo, či bolo v konaní zo strany žalobcov predložené riadne splnomocnenie, ak ho pre advokátsku kanceláriu, ktorá podpísala žalobu za žalobcov (vlastníkov bytov) ako splnomocniteľ udelil a podpísal správca ako ich zákonný zástupca v zmysle § 8b ZoVB v znení účinnom ku dňu podania žaloby a vystavenia splnomocnenia. Spornou skutočnosťou bolo, či ku dňu podania žaloby a vystavenia plnej moci bol správca zákonným zástupcom žalobcov, ktorý bol oprávnený túto plnú moc udeliť.

44. Podľa § 6 ods. 1 a 2 ZoVB správu domu vykonáva spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome (ďalej len "spoločenstvo") alebo iná právnická osoba alebo fyzická osoba, s ktorou vlastníci bytov a nebytových priestorov uzatvoria zmluvu o výkone správy (ďalej len "správca"). Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní zabezpečiť správu domu spoločenstvom alebo správcom. Povinnosť správy domu vzniká dňom prvého prevodu vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome. Správa domu je obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca alebo spoločenstvo zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, a) prevádzku, údržbu, opravy, rekonštrukciu a modernizáciu spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva a príslušenstva, b) služby spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru, c) vedenie účtu domu v banke, d) vymáhanie škody, nedoplatkov vo fonde prevádzky, údržby a opráv a iných pohľadávok a nárokov, e) iné činnosti, ktoré bezprostredne súvisia s užívaním domu ako celku jednotlivými vlastníkami bytov a nebytových priestorov v dome.

45. Zo zmluvy o výkone správy č. 27 pre bytový dom M. XX,XX uzavretej podľa ust. § 8a a nasl. zákona č. 182/1993 Z.z. medzi zmluvnými stranami a to správcom - Bytové družstvo so sídlom v Trnave, Beethovenova 26, Trnava, IČO: 00 175 480 a vlastníkami bytov bytového domu M. XX,XX súp. č. XXXX uzavretej dňa 1.7.2013 vyplýva, že v zmysle článku I. predmetom tejto zmluvy je komplexné zabezpečenie výkonu správy bytového domu, ktorou je obstaranie služieb a tovaru, ktorými správca zabezpečuje pre vlastníkov bytov v bytovom dome: a) prevádzku, údržbu, opravy a udržiavanie spoločných častí domu, spoločných zariadení domu a príslušenstva bytového domu citovanej nehnuteľnosti, b) služby a plnenia spojené s užívaním bytov v bytovom dome, c) vedenie účtov bytového domu, d) vymáhanie škody nedoplatkov vo fonde prevádzky, údržby a opráv a iných nedoplatkov, e) iné činnosti, ktoré bezprostredne súvisia s užívaním domu ako celku jednotlivými vlastníkami bytov v dome, f) ďalšie dojednané činnosti za podmienok dohodnutých v tejto zmluve, ako aj na základe ustanovení citovaného zákona, g) právne služby. V zmysle článku III. nazvaného ako Splnomocnenie je správca v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov bytov v dome pred súdom, správu domu vykonáva samostatne v mene vlastníkov bytov v

dome, je oprávnený zastupovať vlastníkov bytov v dome pri vymáhaní škody, ktorá jej vznikla činnosťou tretích osôb alebo činnosťou vlastníka bytu v dome. Podľa bodu 5. článku III., vlastníci bytov ďalej splnomocňujú správcu k právnym úkonom súvisiacich s uzatvorením ostatných zmlúv, ktoré nesúvisia priamo s bežnou správou domu, a to zmluvy o dielo, úverové zmluvy, ktorými sa zabezpečujú opravy, rekonštrukcie a modernizácie domu a iné ďalšie zmluvy súvisiace s domom, po predchádzajúcom súhlase vlastníkov bytov v dome. Správca je týmto splnomocnením oprávnený aj v týchto prípadoch konať za vlastníkov bytov v dome pred súdom.

46. Postavenie správcu ako zástupcu vlastníkov bytov a nebytových priestorov, jeho práva a povinnosti a tiež vzájomné vzťahy medzi správcou a vlastníkmi, sú upravené v zákone č. 182/1993 Z.z. Funkcia správcu predstavuje jednu z foriem správy bytového domu v zmysle § 6 ods. 1 cit. zákona, pričom správca môže vykonávať len činnosti vymedzené týmto zákonom. Základným účelom funkcie správcu bytov a nebytových priestorov je vykonávanie správy bytového domu, ktorá je definovaná v ust. § 6 ods. 2 citovaného zákona. Vzťah medzi vlastníkmi v dome a správcou je založený dvojstranným právnym úkonom - zmluvou o výkone správy. Ide o osobitný zmluvný typ neupravený Občianskym zákonníkom, ale špeciálnym právnym predpisom - zákonom o vlastníctve bytov.

47. Povinnosť správcu konať pri výkone správy v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov a na ich účet a oprávnenie konať pri správe domu za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom znamená aj oprávnenie vykonávať pri správe domu všetky procesné práva v zmysle príslušného procesného predpisu (CSP) na úspešné hájenie práv a záujmov vlastníkov v dome. Z logického výkladu ust. § 8b ods. 1 ZoVB (v znení účinnom ku dňu podania žaloby a udelenia splnomocnenia), vyplýva, že správca v zásade zastupuje všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v súdnych konaniach, ide tak o priame zákonné zastúpenie vlastníkov správcou vyplývajúce zo zákona. Ust. § 8b ods. 1 ZoVB vychádza z princípu priameho zastúpenia, pri ktorom zástupca vo vzťahu k tretej osobe uskutočňuje svoje vlastné vyhlásenie vôle, a to v mene a na účet zastúpeného (vlastníkov bytov a nebytových priestorov), v dôsledku čoho pri priamom zastúpení vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.

48. Odvolací súd je názoru, že súd prvej inštancie nedôvodne vyzval splnomocnenca žalobcov (advokátsku kanceláriu) v zmysle § 161 ods.1 CSP na predloženie riadneho plnomocenstva na ich zastupovanie v prejednávanej veci, keď neakceptoval splnomocnenie vystavené priamym zákonným zástupcom - správcou domu. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že správca nebol ku dňu podania žaloby a vystavenia splnomocnenia priamym zákonným zástupcom vlastníkov bytov v zmysle § 8b ods. 1 ZoVB v znení účinnom do 31.10.2018, s poukazom na vyššie uvedený právny názor. Taktiež je názoru, že vymáhanie pohľadávky z úverového záväzku spadá pod výkon správy bytového domu v zmysle čl. I písm. e) Zmluvy o výkone správy č. 27 zo dňa 1.7.2013, nakoľko vymáhanie pohľadávky vzniknutej z úverovej zmluvy uzatvorenej so žalovanou za účelom získania úveru na rekonštrukciu bytového domu žalobcov v širšom slova zmysle súvisí so správou bytového domu. Odvolací súd konštatuje, že toto splnomocnenie nevyklučuje ani ust. § 89 ods. 1 CSP pri aplikácii čl. 3 CSP, nakoľko v danom prípade nejde o zvoleného zástupcu, ako to má na mysli ust. § 89 ods. 1 CSP, ale o zákonného zástupcu, ktorý získal toto oprávnenie v zmysle § 8b ods. 1 ZoVB v znení účinnom do 31.10.2018. navyše takéto oprávnenie správcu v danom prípade vyplýva aj zo Zmluvy o výkone správy zo dňa 1.7.2013 - jej bodu 5 článku III.

49. Za dôvodnú považoval odvolací súd odvolaciu námietku žalobcov, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď na odstránenie nedostatku procesnej podmienky - nedoloženia riadneho plnomocenstva nevyzval aj priamo žalobcov, ale iba ich zástupcu. V danom prípade nie je na mieste favorizovať hospodárnosť konania v zmysle čl. 17 CSP, nakoľko ide o procesné práva sporových strán, ktoré nie je možné odňať. Absencia riadneho splnomocnenia je vždy odstrániteľným nedostatkom procesnej podmienky, pri ktorom musí súd uskutočniť vhodné opatrenie podľa § 161 ods. 3 CSP. Prirodzeným vhodným opatrením je zaslanie výzvy zástupcovi a aj sporovej strane na predloženie riadneho splnomocnenia.

50. S poukazom na vyššie uvedené je potom nesporné, že súd prvej inštancie pochybil, ak vo veci zastavil konanie podľa § 161 ods. 3 CSP nakoľko v prejednávanej veci bolo súdu prvej inštancie predložené riadne splnomocnenie, ktoré ako splnomocniteľ účinne vystavil zákonný zástupca žalobcov - správca domu - v tom čase Bytové družstvo so sídlom v Trnave, pre splnomocnenca - UNITED LAWYERS, advokátska kancelária, s.r.o., Bratislava.

51. Odvolací súd potom po vyčerpaní relevantnej odvolacej argumentácie žalobcu napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vrátane závislého výroku o náhrade trov konania, podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôsledku takéhoto zrušujúceho rozhodnutia nebolo dôvodným zaoberať sa osobitne odvolaním žalovaného smerujúcim proti rozhodnutiu v časti o náhrade trov konania.

52. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania (akt. stranami), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania (akt. strany), ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (akt. strán) (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie vecí, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

53. V ďalšom bude súd prvej inštancie pokračovať v konaní v súlade s procesnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku, pričom v novom rozhodnutí rozhodne znova o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

54. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).